

„Slúžte Pánovi a ľuďom“

Každá aktivita – či už je z ľudského hľadiska dôležitá alebo nie – by sa ti mala stať prostriedkom, ako slúžiť Pánovi a ľuďom: tam je pravá dimenzia jej dôležitosti. (Vyhňa,684)

28. január

Nebudem sa mýliť, keď poviem, že Ježiš ešte aj dnes hľadá príbytok v našom srdci. Mali by sme ho prosiť o odpustenie za našu osobnú slepotu, za našu nevďačnosť. Mali by sme ho

prosiť o milosť, aby sme mu už nikdy viac nezatvorili dvere našej duše.

Pán sa pred nami netají tým, že takáto oddaná poslušnosť Božej vôli si vyžaduje sebazaprenie a odovzdanosť, lebo láska sa nedomáha práv: chce slúžiť. Sám prešiel touto cestou ako prvý. Ako si poslúchal ty, Ježiš? – „*Usque ad mortem, mortem autem crucis: až na smrť, až na smrť na kríži.*“ Treba vyjsť zo seba, skomplikovať si život, stratiť ho z lásky k Bohu a k dušiam. „*Hľa, ty si chcel žiť pokojne, no Boh chcel niečo iné. Existujú dve vôle a práve tvoja vôľa sa má napraviť, aby sa zjednotila s Božou vôľou; a nie Božia vôľa pokrútiť, aby sa prispôsobila tvojej.*“

S radosťou som sledoval mnohé duše, ktoré s nasadením života – ako ty, Pane, usque ad mortem – plnili, čo od nich Božia vôľa požadovala: venovali svoje úsilie i profesionálnu prácu

službe Cirkvi, pre dobro všetkých ľudí.

Naučme sa poslúchať a naučme sa slúžiť: niet väčšej ušľachtilosti ako chcieť sa dobrovoľne odovzdať a byť druhým užitočný. Keď vo svojom vnútri pocítite narastajúcu hrdosť a pýchu, ktorá nám navráva, že sme nadľudia, je to chvíľa povedať „nie,“ povedať, že naším jediným víťazstvom bude víťazstvo pokory. Takto sa stotožníme s Kristom na kríži, nie neochotne alebo nepokojne či mrzuto, ale radostne. Lebo radosť pochádzajúca zo zabudnutia na seba samého je tým najlepším dôkazom lásky. (Ísť s Kristom,19)